

Deel 4 – Hoe de Chinese Communistische Partij tegen de natuur van het universum in gaat

In de laatste honderd jaar heeft de plotselinge invasie van het Communistische spook een kracht gecreëerd die tegen de natuur en de menselijkheid ingaat, en die immense ondraaglijke pijn en tragedie heeft veroorzaakt. Die kracht heeft tevens de menselijke beschaving naar de rand van de afgrond der vernietiging geduwd. Het is een uiterst kwaadwillige kracht tegen het universum geworden.

Voorwoord

De Chinezen hechten veel waarde aan de ‘Tao’ (ook gespeld als ‘Dao’), ook de ‘Weg’ genoemd. In oude tijden zou een wreedaardige keizer ‘een decadente leider die niet volgens de Tao leeft’ genoemd worden. Van elke daad die niet overeenstemde met de morele standaard, welke in het Chinees wordt gesymboliseerd door de twee karakters *Dao De*, die respectievelijk “Tao” en “Deugdzaamheid” betekenen, werd gezegd dat “het niet het principe van de Tao volgde”. Zelfs revolterende boeren hingen spandoeken uit die zeiden: “In naam van de hemel, verwerp de Weg.” Lao Zi[1] zei: “Er is iets mysterieus en vols, dat bestond vóór hemel en aarde. Stil, vormloos, compleet, en nooit veranderend. Eeuwig en overal levend in perfectie is het de moeder van alle dingen. Ik ken haar naam niet; ik noem haar de Weg.” Dit suggereert dat de wereld uit de ‘Tao’ is gevormd.

Poster ter promotie van de Rode Garde die mensen in elkaar slaat, eigendommen vernielt en huizen leegrooft. De slogan op de poster luidt: “Vernietig de oude wereld; bouw een nieuwe wereld.”

De laatste honderd jaar heeft de plotse invasie door het communistische spook een kracht gecreëerd die tegen de natuur en de menselijkheid ingaat, en die immense en ondraaglijke pijn en tragedie heeft veroorzaakt. Het heeft tevens de menselijke beschaving naar de rand van de afgrond van vernietiging geduwd. Door alle soorten wreedheden te begaan die ingaan tegen de Tao en zich verzetten tegen hemel en aarde, is het een uiterst kwaadwillige kracht tegen het universum geworden.

“De mens volgt de aarde, de aarde volgt de hemel, de hemel volgt de Tao en de Tao volgt wat natuurlijk is.”[2] In het oude China geloofden de mensen in het zich schikken naar, harmoniseren met en samenleven volgens de wetten van de hemel. De mensheid integreert zich met hemel en aarde en leeft ermee samen in wederzijdse afhankelijkheid. De Tao van het universum is onveranderlijk. Het universum beweegt zich volgens de Tao op een geordende wijze. De aarde volgt de veranderingen van de hemel, waardoor het vier verschillende seizoenen heeft. Door de hemel en aarde te respecteren, geniet de mensheid een harmonieus leven vol dankbaarheid en voldoening. Dit wordt gereflecteerd in de Chinese zegswijze “het gunstige tijdstip van de hemel, het voordelige terrein van de aarde en harmonie onder de mensen.”[3] Volgens de Chinese gedachtegang volgen astronomie, geografie, het kalendersysteem, de geneeskunde, de literatuur en zelfs sociale structuren alle dit begrip.

Maar de Communistische Partij promoot ‘de mens boven de natuur’ en de ‘filosofie van strijd’ met minachting voor hemel, aarde en natuur. Mao Zedong zei: “het strijden met de hemel verschaft

oneindig genot, het strijden met de aarde verschaft oneindig genot en het strijden met de mens verschaft oneindig genot.” Misschien beleefde de Communistische Partij echt genot aan deze strijd, maar het Chinese volk heeft er alleen maar onder te lijden gehad.

I. Vecht met de mens en vernietig de menselijke natuur

Het door elkaar halen van goed en kwaad en het elimineren van menselijkheid

Een mens is eerst en vooral een natuurlijk wezen en vervolgens een sociaal wezen. “Mensen zijn bij hun geboorte van nature goed”[4] en “alle mensen bezitten op eenzelfde manier een hart vol mededogen”[5] zijn enkele van de vele richtlijnen die een mens tijdens de geboorte met zich meekrijgt, richtlijnen die hem in staat stellen om het juiste van het foute te onderscheiden en het goede van het kwade. Desondanks zijn mensen voor de CCP gelijk aan dieren of zelfs machines. Volgens de CCP zijn de bourgeoisie en het proletariaat slechts materiële krachten.

Het doel van de CCP is mensen te beheersen en hen geleidelijk in rebellerende en revolterende misdadigers te veranderen. Marx zei: “Materiële krachten kunnen alleen maar met materieel geweld omver geworpen worden.” en “Een theorie wordt eveneens een materiële kracht vanaf het ogenblik dat ze de massa in haar greep heeft.”[6] Hij geloofde dat de hele menselijke geschiedenis niets anders is dan de voortdurende evolutie van de menselijke natuur en dat de menselijke natuur in feite klassenatuur is, en hij opperde dat zij niet inherent noch aangeboren zijn, maar het resultaat van de omgeving. Hij argumenteerde dat een menselijk wezen ‘een sociaal mens’ is, en hij was het oneens met het concept van de ‘natuurlijke mens’ gepostuleerd door Feuerbach. Lenin was van mening dat het Marxisme niet op natuurlijke wijze kon groeien onder het proletariaat, en van buitenaf opgelegd zou moeten worden. Ondanks zijn inspanningen slaagde Lenin er niet in de economische strijd van de arbeiders tot een politieke machtsstrijd om te vormen. Zodoende pinde hij zijn hoop vast op de ‘Geconditioneerde Weerkaatsingstheorie’ uitgevonden door de Nobelprijswinnaar Ivan Petrovich Pavlov. Lenin zei dat deze theorie “een belangrijke betekenis inhield voor het proletariaat over de hele wereld”. Trotsky[7] hoopte zelfs tevergeefs dat deze geconditioneerde weerkaatsing niet alleen een persoon psychologisch zou veranderen, maar dat er zich ook fysisch een verandering zou voordoen. Op dezelfde manier als een hond kwijlt wanneer hij zijn maaltijdbelletje hoort, werd er van soldaten verwacht dat zij bij het horen van gewerschoten moediger de frontlinies zouden ingaan en aldus hun leven zouden toewijden aan de Communistische Partij.

Sinds de antieke oudheid hebben mensen geloofd dat beloningen het resultaat zijn van harde inspanningen en arbeid. Door hard te werken verkrijgt men een voorspoedig leven. Mensen verachten luiheid en zien het verwerven van voordelen zonder te werken als immoreel. Nadat de Communistische Partij zich als een plaag over China had verspreid, moedigde zij het sociale uitschot en nietsnutten aan het land te verdelen, privé-eigendommen te roven en mannen en vrouwen te tiranniseren – dit alles werd in het openbaar en onder het mom van de wet gedaan.

Iedereen weet dat het goed is om zijn ouders te respecteren en voor de kinderen zorg te dragen, en dat het slecht is geen eerbied voor ouderen en leerkrachten te hebben. De opvoeding in het oude Confucianisme bestond uit twee delen: ‘Xiao Xue’ (elementaire studies) en ‘Da Xue’ (gevorderde studies). De ‘Xiao Xue’ opvoeding, ontvangen door kinderen jonger dan 15 jaar, concentreerde zich vooral op onderwerpen met betrekking tot netheid, sociale interacties en etiquette (d.w.z. opvoeding wat betreft hygiëne, sociaal gedrag, spraak, enz.). De ‘Da Xue’ opvoeding benadrukte deugdzaamheid en het verwerven van de Tao.[8] Gedurende de lastercampagnes van de CCP die Lin Biao[9] en Confucius bekritiseerden en die vóór het opgeven van respect voor leerkrachten waren, wiste de Partij alle morele standaarden in de geesten van de jongere generatie uit.

Een eeuwenoud gezegde gaat als volgt: “Is iemand mijn leraar voor slechts één dag, dan nog zou ik hem mijn hele leven lang moeten respecteren als ware hij mijn vader.”

Op 5 augustus 1966 werd Bian Zhongyun, een leerkracht van de middelbare school voor meisjes die aangesloten was bij de Normaal Universiteit van Beijing, door haar studentes op straat geparadeerd met een grote ezelsmuts op en kleren aan die bevlekt waren met zwarte inkt. Ze droeg een beledigend schoolbord om haar nek te midden van haar studenten die al kloppend op vuilnisbakken door de straat marcheerden. Ze werd met haar knieën tot op de grond gedwongen, afgeranseld met een houten stok met spijkers erdoor en overgoten met kokend water. Ze werd doodgemarteld.

Een schoolhoofd van de middelbare school die aangesloten was bij de Universiteit van Beijing werd door studenten gedwongen om op een kapotte waskuip te slaan en te roepen: “Ik ben een slecht element.” Haar haar werd bij wijze van vernedering slordig afgeknipt. Terwijl zij gedwongen werd over de grond te kruipen, werd zij op haar hoofd geslagen totdat het bloed eruit gutste.

Iedereen is het erover eens dat het goed is om goed verzorgd te zijn en slecht om vuil te zijn. Maar de CCP promoot ‘modder over het hele lichaam en handen vol eeltplekken’ en prijst ‘handen die smerig zijn en voeten die beplakt zijn met koeiedrek’ als goed.[10] Dergelijke mensen werden beschouwd de meest revolutionaire te zijn en zij werden toegelaten tot de universiteit, mochten zich aansluiten bij de Partij, konden gepromoveerd worden en zouden het zelfs tot Partijleiders kunnen schoppen.

De mensheid is erop vooruitgegaan door het vergaren van kennis, maar onder de CCP werd het verwerven van kennis als fout beschouwd. Intellectuelen werden geclassificeerd als de ‘stinkende negende categorie’ – de laagste op een schaal van één tot negen. Intellectuelen werden bevolen om van analfabeten te leren en om heropgevoed te worden door arme boeren met als doel hen te hervormen en een nieuw leven te doen beginnen. Tijdens de heropvoeding van intellectuelen werden professoren van de Tsinghua Universiteit verbannen naar het eiland Carp in Nanchang in de provincie Jiangxi. Een werkkamp dat daar aanvankelijk geplaatst was, moest worden verhuisd wegens het overal aanwezige gevaar voor Schistosomiasis.[11] Zodra deze professoren met het rivierwater in contact kwamen, liepen ze meteen een besmetting op en ontwikkelden ze een levercirrose, waardoor ze hun vermogen om te werken en te leven verloren. Op aandringen van de voormalige Chinese Premier Zhou Enlai voerde de Cambodjaanse Communistische Partij (de Rode Khmer) de meest gruwelijke vervolging van intellectuelen uit. Diegenen die er een onafhankelijk denken op nahielden, werden zowel spiritueel als fysiek hervormd of uitgeroeid. Van 1975 tot 1978 werd één vierde van de Cambodjaanse bevolking omgebracht. Sommigen werden gedood enkel omwille van de sporen die hun bril op hun neus had achtergelaten.

Na de overwinning van het Cambodjaanse communisme in 1975, vestigde Pol Pot voortijdig het socialisme – ‘een hemel in de menselijke samenleving’ die geen klasseverschillen kent, geen stedelijke en landelijke verdeling, geen geldstelsel en geen commerciële handel. Uiteindelijk werden families uit elkaar gerukt en vervangen door mannelijke en vrouwelijke arbeidsploegen. Zij werden allen gedwongen om samen te werken en te eten, en dezelfde zwarte revolutionaire of militaire uniformen te dragen. Een man en vrouw konden elkaar slechts één keer per week na toestemming ontmoeten.

De Communistische Partij beweert niet bang te zijn van de hemel en de aarde, maar heeft in arrogantie getracht hemel en aarde te hervormen. Dit weerspiegelt een compleet gebrek aan eerbied voor al de rechtschape elementen en krachten van het universum. Toen hij nog studeerde in Hunan schreef Mao Zedong:

Naties hebben door de eeuwen heen grote revoluties veroorzaakt. Het oude is weggewassen en de dingen zijn doordrenkt van het nieuwe; grote veranderingen hebben plaatsgevonden, leven en dood, en succes en ondergang waren er in betrokken. Het is hetzelfde met de vernietiging van het universum. De vernietiging is zeker niet de laatste vernietiging en er bestaat geen twijfel dat vernietiging hier, geboorte ergens anders voortbrengt. Wij anticiperen allemaal een dergelijke vernietiging omdat we door de vernietiging van het oude

universum een nieuw universum tot stand brengen. Is dat niet beter dan het oude universum?

Affectie is van nature een menselijke emotie. Affectie tussen man en vrouw, kinderen, ouders, vrienden en in de samenleving over het algemeen is normaal. Via onophoudelijke politieke campagnes heeft de CCP de mensen in wolven veranderd of zelfs in een dier dat wilder en wreedaardiger is dan de wolf. Zelfs de meest wilde tijgers zouden hun jongen niet opeten. Maar onder het bewind van de CCP is het de gewoonte dat ouders en kinderen over elkaar rapport uitbrengen en dat mannen en vrouwen elkaar blootstellen; familiale relaties werden vaak opgegeven.

In het midden van de jaren 1960 schreef een vrouwelijke leerkracht van een basisschool in Beijing bij toeval “socialisme” en “mislukken” naast elkaar toen zij haar leerlingen Chinese karakters onderwees. Enkele leerlingen rapporteerden haar. Nadien werd zij elke dag bekritiseerd en geslagen door mannelijke leerlingen. Haar dochter verbrak haar relatie met haar. Telkens wanneer het gevecht intenser werd, bekritiseerde de dochter de ‘nieuwe stappen in de klassenstrijd’ van haar moeder tijdens politieke zittingen. Gedurende meerdere jaren die volgden op dit incident werd het werk van de lerares beperkt tot het dagelijkse schoonmaken van de school, inclusief het schoonmaken van de toiletten.

De mensen die de Culturele Revolutie meemaakten zullen nooit Zhang Zhixin vergeten. Zij werd in de gevangenis gegooid omdat zij Mao bekritiseerde voor zijn falen tijdens ‘De Grote Sprong Voorwaarts’. Het gebeurde vaak dat de gevangenisbewakers haar kleren afscheurden, haar handen achter haar rug boeiden en haar in de cellen van de mannelijke gevangenen gooiden en dat zij hen toestonden om haar in groepverband te verkrachten. Uiteindelijk werd ze krankzinnig. Gevangenisbewakers vreesden dat zij tijdens haar executie protest slogans zou uitschreeuwen en duwden aldus haar hoofd op een steen en sneden zonder verdoving haar keel open.

In de vervolging van Falun Gong gedurende de laatste jaren gebruikt de CCP dezelfde oude methoden die aanzetten tot haat en geweld.

De Communistische Partij onderdrukt de deugdzame natuur van de mensen en promoot, stimuleert en gebruikt de duistere kant van de mensheid om haar bewind te versterken. In de ene campagne na de andere worden mensen met een geweten gedwongen tot stilzwijgen uit angst voor geweld. De Communistische Partij heeft systematisch de universele morele standaard vernietigd in een poging de concepten van goed en kwaad en van eerbaarheid en schaamte, die de mensheid duizenden jaren lang heeft gehandhaafd, volledig ten gronde te richten.

Het kwaad dat de ‘Wet van wederzijdse voortbrenging en wederzijdse beperking’ overstijgt

Lao Zi zei:

Onder de hemel kan men het schone zien als het schone enkel omdat het lelijke bestaat.
Men kent het goede als het goede enkel omdat het slechte bestaat.
Daarom verschijnen hebben en niet hebben samen.
Het moeilijke en het makkelijke vullen elkaar aan.
Lang en kort staan tegenover elkaar;
Hoog en laag rusten op elkaar;
Stem en geluid harmoniseren elkaar;
Voor en achter volgen elkaar.[12]

Eenvoudig gezegd, in de wereld bestaat de ‘Wet van wederzijdse voortbrenging en wederzijdse beperking’. Niet alleen zijn mensen in goede en slechte individuen verdeeld, maar goed en kwaad bestaan ook samen in één enkele persoon.

Dao Zhi, een bandieticoon uit het oude China, vertelde zijn volgelingen, “Bandieten moeten eveneens de Weg volgen.” Hij ging verder en zei dat een bandiet ook “eerbaar, moedig, rechtschapen, wijs en goedhartig” zou moeten zijn. Dit wil zeggen dat zelfs een bandiet niet kan doen en laten wat hij wil, en bepaalde regels te volgen heeft.

Over de geschiedenis van de CCP kan worden gezegd dat ze boordevol ongeremd bedrog en verraad zit. Wat schurken het meeste waarden is ‘rechtschapenheid’. Zelfs de plek waar zij hun buit verdelen wordt ‘de zaal der rechtschapenheid voor de verdeling van de buit’ genoemd. Maar telkens zodra er een crisis ontstaat tussen kameraden onderling in de CCP, verraden en beschuldigen ze elkaar, en op de koop toe verzinnen ze zelfs valse aantijgingen om elkaar erin te luizen.

Neem bijvoorbeeld generaal Peng Dehuai[13]. Mao Zedong, zelf afkomstig van het platteland, wist heel goed dat het onmogelijk was om 130.000 *jin* graan per *mu*[14] te produceren en dat wat Peng hem vertelde allemaal waar was. Hij wist eveneens heel goed dat Peng niet de intentie had om zijn macht af te nemen, en daar komt ook nog bij dat Peng Mao’s leven verschillende malen had gered tijdens de CCP-KMT oorlog toen Peng met slechts 20.000 van zijn eigen soldaten Hu Zongnan’s 200.000 man sterke legermacht bestreed. Desalniettemin, vanaf het moment dat Peng zijn onenigheid met Mao uitte, barstte deze in woede uit en gooide hij het gedicht dat hij ter ere van Peng had geschreven – *Wie durft te paard de gelederen aan te voeren met getrokken zwaard: enkel onze generaal Peng!* – in de prullenmand. Mao was vastbesloten om Peng te elimineren, ondanks Peng’s edelmoedige vriendschap die Mao meerdere malen het leven had gered.

De CCP moordt er liever brutaal op los dan met goedaardigheid te regeren; zij vervolgt haar eigen leden met minachting voor kameraadschap en persoonlijke trouw; zij geeft op een laffe manier China’s grondgebied prijs; in haar gebrek aan wijsheid maakt zij zichzelf tot vijand van het rechtschapen geloof; zij zet massacampagnes op touw, en treedt aldus ‘de weg van de wijze man’ om een natie te regeren, met de voeten. Al met al is de CCP zóver gegaan dat zij zelfs de minimale morele standaard ‘dat zelfs gespuis de Weg dient te volgen’ heeft opgegeven. Haar kwaadaardigheid reikt ver voorbij de ‘Wet van wederzijdse voortbrenging en wederzijdse beperking’ in het universum. De CCP zet zich totaal af tegen de natuur en menselijkheid met als doel de criteria van goed en kwaad door elkaar te halen en de wet van het universum ten val te brengen. Haar ongeremde arrogantie heeft haar hoogtepunt bereikt en ze is gedoemd tot de volledige ondergang.

II. Het strijden met de aarde in overtreding met de wetten van de natuur heeft eindeloze rampen tot gevolg

Het uitbreiden van de klassestrijd naar de natuur

In het jaar 1968 was Jin Xunhua een laatstejaarsstudent op de middelbare school Wusong Nr. 2 van Shanghai en hij was lid van de ‘Permanente Commissie van de Rode Garde’ van deze middelbare school in Shanghai. In maart 1969 werd hij naar het platteland van de provincie Heilongjiang gestuurd. Op 15 augustus 1969 stormde een hevige regenvloed neer van een bergketen die al snel de gebieden rond de Shuang rivier onder water zette. Jin sprong in de snelle stroming om twee drijvende palen voor elektrische kabels voor zijn productieteam terug te halen. Hij verdronk.

Hier volgen twee stukjes uit Jin’s dagboek[15], kort voor zijn dood.

4 juli

Ik begin de ernst en de intensiteit van de klassestrijd op het platteland te ervaren. Als een rode gardesoldaat voor voorzitter Mao ben ik volledig voorbereid om het op te nemen tegen de reactionaire krachten met de onoverwinnelijke ‘Mao Zedong Gedachte’ als mijn wapen.

Ik ben bereid dat te doen zelfs al zou dat mijn leven kosten. Ik zal vechten en strijden zoveel als ik kan om de dictatuur van het proletariaat te verstevigen.

19 juli

De klassevijanden in die productiebrigade zijn nog steeds arrogant. De opgevoede jeugd is precies naar het platteland gekomen om deel te nemen aan de drie belangrijke revolutionaire campagnes op het platteland. Eerst en vooral is er de klassesrijd. We moeten op de arme klasse en de boeren van de lage middenklasse steunen, de massa mobiliseren en de arrogantie van de vijand onderdrukken. Wij, de opgevoede jeugd, zouden altijd de grote spandoeken met de 'Mao Zedong Gedachte' hoog moeten houden, nooit de klassesrijd vergeten en nooit de dictatuur van het proletariaat mogen vergeten.

Jin ging naar het platteland met de gedachte er hemel en aarde te bestrijden en de mensheid te veranderen. Zijn dagboeken onthullen dat zijn geest vol was met 'strijd'. Hij breidde zijn idee van 'het vechten met mensen' uit naar het strijden met hemel en aarde, en liet er uiteindelijk het leven in. Jin is een typisch voorbeeld van de filosofie van 'strijd' en werd er tegelijkertijd slachtoffer van.

Engels zei ooit dat "vrijheid de erkenning van het onvermijdelijke" is. Mao Zedong ging verder en voegde eraan toe "en de hervorming van de wereld". Deze laatste noot bracht de CCP's ware kijk op de natuur aan het licht, namelijk dat de natuur veranderd moet worden. Wat de communisten met 'onvermijdelijk' bedoelen, is datgene wat buiten hun gezichtsveld ligt, evenals het oorzakelijk patroon dat hun begripsvermogen te boven gaat. Zij geloven dat de natuur en de mensheid kan worden 'veroverd' door met subjectieve menselijke gedachten objectieve wetten te begrijpen. De communisten hebben zowel van Rusland als van China, hun twee proefterreinen, een puinhoop gemaakt in hun ijver om de natuur te veranderen.

De volksliederen tijdens 'De Grote Sprong Voorwaarts' illustreren de arrogantie en de domheid van de CCP: "Laat de bergen buigen en de rivieren opzij gaan"; "Er is geen Jadekeizer in de hemel en er is geen Drakenkoning op aarde. Ik ben de Jadekeizer en ik ben de Drakenkoning. Ik beveel de 'Drie Gebergten en de Vijf Kloven' opzij te gaan, hier kom ik!"[16]

De Communistische Partij is gekomen! En samen met haar komt de vernietiging van het evenwicht in de natuur en van de oorspronkelijk harmonieuze wereld.

Door het verstoren van de natuur oogst de CCP wat zij zaait.

De CCP beschouwde in haar landbouwbeleid de graanproductie prioriteit en verbouwde vervolgens lukraak grote stukken berghellingen en grasland die ongeschikt waren voor graanteelt tot landbouwgrond, en vulde rivieren en meren in China op met grond om er akkerland van te maken. Wat was het resultaat? De CCP beweerde dat de graanproductie in 1952 die van de Nationalistische periode oversteeg, maar wat de CCP niet onthulde, was dat het duurde tot 1972 voordat de totale graanproductie in China die van het vreedzame Qianlong Rijk van de Qing Dynastie oversteeg. Zelfs tot op de dag van vandaag is de graanproductie in China per hoofd van de bevolking nog steeds ver beneden dat van de Qing Dynastie, en niet meer dan één derde deel van die van de Song Dynastie, gedurende welke de landbouw op haar hoogtepunt was in de Chinese geschiedenis.

Het willekeurige omhakken van bomen, het veranderen van het niveau van rivieren en het vullen van meren hebben geleid tot een drastische ecologische achteruitgang in China. Vandaag de dag ligt China's ecosysteem op de rand van de afgrond. Het opdrogen van de Hai Rivier en de Gele Rivier en de vervuiling van de Huai en de Yangtze rivier betekenen het afsnijden van een levenslijn waarop de Chinese natie heeft gerekend voor haar overleving. Met het verdwijnen van de graslanden in Gansu, Qinhai, Inner Mongolië, en Xinjiang hebben zandstormen zich een weg door de centrale vlakten heen gebaand.

In de jaren 1950 bouwde de CCP onder de leiding van Sovjet-experts de Sanmenxia hydraulische krachtcentrale op de Gele rivier. Tot op vandaag levert deze krachtcentrale slechts de capaciteit van een middelgrote rivier, ondanks dat de Gele rivier de tweede grootste rivier in China is. Bovendien heeft dit project een opeenstapeling van modder en zand aan de bovenloop van de rivier veroorzaakt en heeft zo de rivierbedding verhoogd. Hierdoor veroorzaakt zelfs een matige overstroming grote materiële schade en doden onder de bevolking die aan beide zijden van de rivier leeft. In 2003 trad de Wei buiten haar oevers en was het hoogste debiet 3700 kubieke meter per seconde, een niveau dat gewoonlijk om de drie à vijf jaar plaatsvindt. Toch was deze overstroming de grootste ramp van de afgelopen 50 jaar.

Er zijn een reeks grootschalige waterreservoirs gebouwd in de buurt van Zhumadian in de provincie Henan. In 1975 begaven de dammen van deze reservoirs het één na één. In minder dan twee uur verdronken 60.000 mensen. Het totale dodental steeg tot 200.000.

De CCP gaat door met haar willekeurig slopen van China's natuurlijke landschap. De 'Drie Kloven Dam' op de Yangtze rivier en het 'zuid-naar-noord watertransportproject' zijn allemaal pogingen van de CCP om de natuurlijke ecosystemen te veranderen met investeringen die oplopen tot honderden miljarden dollars. Dan heeft men het nog niet eens gehad over de kleine en middelgrote projecten 'die strijden met de aarde'. Verder werd er binnen de CCP ooit voorgesteld om een atoombom te gebruiken om een doorgang te maken in het Qinghai-Tibet plateau om zo de natuurlijke omgeving in het westen van China te veranderen. Hoewel de arrogantie en minachting van de CCP voor het natuurlijke land de wereld schokte, zijn ze niet geheel onverwacht.

In de hexagrammen (*Ba Gua*) van *Het boek der veranderingen (I Ching)* beschouwden China's voorouders de hemel als *Qian* – het creatieve – en eerde het als de hemelse Tao. Zij beschouwden de aarde als *Kun* of het ontvankelijke, en respecteerden ontvankelijke deugden.

Kun, het hexagram volgend op *Qian*, wordt in *Het boek der veranderingen* als volgt uitgelegd: "Zich bevindend in het hexagram van *Kun*, zal de natuur der aarde uitreiken en antwoorden. Hiermee in overeenstemming behandelen en ondersteunen superieure personen alles met overvloedige deugden."

Het commentaar van het Confucianisme op *Het boek der veranderingen*[17] zegt: "*Kun*'s grootheid is perfect; zij geeft geboorte aan alle wezens."

Confucius gaf verder commentaar op de aard van *Kun*: "*Kun* is het meest zachte, doch in beweging is het daadkrachtig. Het is het meest stille, maar in haar aard, rechtuit. Door te volgen verkrijgt zij haar meester, doch zij behoudt haar aard, en volhardt aldus. Zij bevat alle dingen en is briljant in het transformeren. Dat is de weg van *Kun* – hoe volgzaam zij is, de hemel dragend, en bewegend met de tijd."

Het is duidelijk dat enkel dankzij de ontvankelijke deugden van moeder aarde zoals zachtheid, rust en volharding om de hemel te volgen, kan alles op aarde blijven bestaan en bloeien. *Het boek der veranderingen* leert ons de juiste houding ten opzichte van de hemelse Tao en de aardse deugzaamheid: het volgen van de hemel, trouw blijven aan de aarde, en de natuur respecteren.

De CCP daarentegen, in overtreding van *Qian* en *Kun*, promoot 'het strijden met de hemel en aarde'. Het heeft de rijkdommen van de aarde naar believen geplunderd. Uiteindelijk zal het door de hemel, de aarde en de wetten van de natuur worden bestraft.

III. De strijd met de hemel, het onderdrukken van geloof en het verwerpen van God

Hoe kan een eindige levensvorm de oneindige tijd–ruimte begrijpen?

Einstein's zoon, Edward vroeg hem ooit eens waarom hij zo beroemd was. Einstein wees naar een blinde kever die op een leren bal zat en antwoordde dat de kever niet weet dat de weg waarop hij voortkruipt gekromd is, maar "Einstein weet het". Einstein's antwoord heeft waarlijk diepe implicaties. Een Chinees gezegde drukt een gelijkaardige gedachte uit: "Je kent de ware aanblik van de berg Lu niet exact omdat je je er middenin bevindt." Om een systeem te begrijpen, moet men uit dat systeem kunnen stappen om het te observeren. Wanneer de mensheid echter beperkte noties gebruikt om de onbeperkte tijd–ruimte van het universum waar te nemen, zal zij nooit in staat zijn om de totale opmaak van het universum te vatten en bijgevolg zal het universum voor altijd een mysterie voor de mensheid blijven.

Het domein dat niet door de wetenschap kan worden betreden, behoort tot het spirituele of het metafysische, welke van nature vallen in de categorie van 'geloof'.

Geloof is een mentale activiteit die levenservaring, levenswijsheid, tijd–ruimte en het universum omhelst en ligt dus buiten datgene wat door een politieke partij kan worden geleid. "Geef daarom de keizer wat de keizer toekomt en God wat God toekomt." [18] Gebaseerd op haar armzalige en absurde begrip van het leven en het universum beschouwt de Communistische Partij echter alles dat niet binnen haar eigen theorieën valt als 'bijgeloof' en onderwerpt diegenen die in God geloven aan hersenspoeling en transformatie. Diegenen die hun geloof trouw willen blijven, worden beledigd of zelfs vermoord.

Echte geleerden hebben een erg brede kijk op het universum en zullen niet het oneindige 'onbekende' ontkennen met de beperkte noties eigen aan het individu. De bekende wetenschapper Newton legde in zijn vooruitstrevend boek *De principes van de wiskunde*, gepubliceerd in 1678, in detail de principes van mechanica, de getijdevorming en de beweging van de planeten uit en berekende de bewegingen in het zonnestelsel. Newton die zo enorm begaafd was, zei herhaaldelijk dat zijn boek niet méér was dan een beschrijving van oppervlaktesfenomenen, en dat hij zich absoluut niet durfde uit te spreken over de werkelijke bedoeling die de hoogste God had met het creëren van het universum. In de tweede editie van *De principes van de wiskunde* gaf Newton als volgt uitdrukking aan zijn geloof: "Dit allermooiste systeem van zon, planeten en kometen kan alleen maar voortgebracht zijn door het beraad en het bewind van een intelligent en machtig wezen... Zoals een blinde geen idee heeft van kleuren, zo hebben wij geen idee van de manier waarop de alwijze God alle dingen waarneemt en begrijpt."

Laten we de vraag of er hemelse koninkrijken bestaan die deze tijd–ruimte overstijgen en of diegenen die de Weg zoeken kunnen terugkeren naar hun goddelijke oorsprong en ware zelf ter zijde leggen. Er is één ding waar we het allemaal over eens kunnen zijn: volgelingen van een rechtschapen geloof geloven allen in het oorzakelijke verband dat goedheid met goed wordt beloond en dat het kwade zal worden bestraft. Rechtschapen geloofsovertuigingen spelen een erg belangrijke rol om de menselijke moraliteit op een bepaald niveau te houden. Van Aristoteles tot Einstein geloofden velen in het bestaan van een standhoudende wet in het universum. De mensheid is nooit gestopt op verschillende manieren te zoeken naar de waarheid van het universum. Waarom zouden, als aanvulling op de wetenschappelijke onderzoeken, religie, geloof, en cultivatie niet aanvaard kunnen worden als andere benaderingen om de universele waarheid te onthullen?

De CCP vernietigt het rechtschapen geloof van de mensheid

Alle landen hebben historisch gezien geloofd in God. Precies vanwege het geloof in God en vanwege de karmische causaliteit van goed en slecht hield de mensheid zichzelf in toom en handhaafde zij de morele standaard van de maatschappij. Over de gehele wereld en in alle tijden hebben de orthodoxe religies in het westen, en het Confucianisme, Boeddhisme en Taoïsme in het

oosten de mensheid geleerd dat waarachtig geluk komt van het geloof in God, de aanbidding van de hemel, mededogend zijn, tevreden zijn met de dingen die men heeft, dankbaar zijn voor voorspoed, en het terugbetalen van de goedheid van anderen.

Een leidend beginsel van het communisme is het atheïsme – het geloof dat er geen Boeddha is, geen Tao, geen vorige levens, geen hiernamaals, en geen oorzakelijke vergelding. Vandaar dat de communisten in verschillende landen de armen en het pummelproletariaat[19] hebben aangeprept dat ze niet in God hoeven te geloven; dat ze niet hoeven te boeten voor hun zonden; en dat ze geen acht hoeven te slaan op de wet noch zich dienen te gedragen. Integendeel, men zou list en geweld moeten gebruiken om rijkdom te vergaren.

De keizers van het oude China stonden héél hoog in aanzien, en nog plaatsten zij zichzelf onder de hemel en noemden zich zonen van de hemel. Geleid en beperkt door de ‘wil van de hemel’ gebeurde het af en toe dat zij een keizerlijk edict uitvaardigden om zichzelf verantwoordelijk te stellen voor bepaalde fouten en om zich te berouwen tegenover de hemel. De communisten aan de andere kant beweren dat zij de wil van de hemel vertegenwoordigen. Niet gebonden aan wetten of de hemel zijn ze vrij om te doen wat ze willen. Als resultaat hebben ze de ene hel na de andere hier op aarde gecreëerd.

Marx, de patriarch van het communisme, geloofde dat religie het spirituele opium voor het volk is. Hij was bang dat men zou geloven in goddelijkheid en God en zou weigeren zijn communisme te accepteren. Het eerste hoofdstuk in *De dialectiek der natuur* van Engels bevat een kritiek op Mendeljev en zijn groep en op hun studie van de mystiek.

Engels stelde dat alles tijdens of vóór de Middeleeuwen zijn bestaan moest rechtvaardigen tegenover het gerechtshof van de menselijke rationaliteit. Toen hij deze bewering maakte, beschouwde hij zichzelf en Marx als rechters in zulk een gerechtshof. Mikhail Bakunin, een anarchist en vriend van Marx, sprak op de volgende wijze over Marx: “In de ogen van de mensen leek hij wel God. Hij kan niemand anders dan zichzelf als God accepteren. Hij wilde dat de mensen hem aanbaden zoals zij God zouden aanbidden, en hem eerbetuigingen zouden brengen als hun idool. Zoniet, dan zou hij hen verbaal aanvallen of vervolgen.”

Het traditionele orthodoxe geloof vormt een natuurlijk obstakel voor de communistische arrogantie.

De CCP heeft al haar kalmte verloren in haar hectische vervolgen van religie. Gedurende de Culturele Revolutie werden er talloze tempels en moskeeën gesloopt, en monniken werden in vernedering door de straten geparadeerd. Negentig procent van de tempels in Tibet werd beschadigd. Tot op de dag van vandaag blijven de religieuze vervolgingen aanhouden en de CCP heeft tienduizenden christenen uit diverse kloosterordes in de gevangenis gegooid. Gong Pinmei, een katholieke priester in Shanghai, werd door de CCP voor meer dan 30 jaar opgesloten. Hij emigreerde naar de V.S. in de jaren 1980. Kort voor zijn dood op een leeftijd van meer dan 90 jaar liet hij in zijn testament optekenen: “Verhuis mijn graf terug naar Shanghai wanneer de CCP er niet langer heerst.” Gedurende zijn meer dan 30 jaar lange eenzame opsluiting vanwege van zijn geloof, heeft de CCP hem vele malen onder druk gezet om zijn geloof af te zweren en het leiderschap van het ‘Drie-Zelf Patriotische Comité’ van de CCP[20] te accepteren in ruil voor zijn vrijlating.

In recente jaren is de vervolging van Falun Gong beoefenaars door de CCP, welke zich gedragen volgens de principes van “Waarachtigheid, Mededogen en Verdraagzaamheid”, een uitbreiding van de CCP-doctrine om te ‘strijden met de hemel’, evenals het onvermijdelijke gevolg van haar gewoonte om mensen tegen hun wil te dwingen.

De atheïstische communisten proberen het geloof van de mensen in God te leiden en te controleren; zij vinden genot in het ‘strijden met de hemel’. Hun absurditeit kan niet met woorden beschreven worden; begrippen zoals arrogantie en overmoed kunnen er zelf niet eens een fractie van weerspiegelen.

Besluit

In de praktijk heeft het communisme globaal gezien compleet gefaald. Jiang Zemin, voormalig leider van het laatste grote communistische regime in de wereld, vertelde een correspondent van *The Washington Post* in maart 2001: “Toen ik jong was, dacht ik dat het communisme zou overwinnen, maar nu denk ik daar zo niet meer over.”[21] Tegenwoordig is het aantal mensen die nog echt geloven in het communisme zeer miniem.

Het communistische bewind is gedoemd te falen aangezien het de wet van het universum schendt en regelrecht tegen de hemel in gaat. Een dergelijke kracht tegen de natuur van het universum zal zeker afgestraft worden door de wil van de hemel en de goddelijke krachten.

Ondanks het feit dat de CCP vele crisissen heeft doorstaan door veelvuldig van gedaante te veranderen en zich aan haar laatste wanhopige trucs vast te klampen, is haar onvermijdelijke ondergang voor iedereen ter wereld duidelijk.

Door haar verleidelijke maskers één na één af te zetten, is de CCP haar ware aard van hebzuchtigheid, wreedaardigheid, schaamteloosheid, doortraptheid en verzet tegen het universum aan het onthullen. Maar toch blijft ze de gedachten van mensen beheersen, de menselijke ethiek verwringen en langs deze weg rampzalige schade toebrengen aan de menselijke moraliteit, vrede en vooruitgang.

Het onmetelijke universum draagt de onweerlegbare wil van de hemel in zich, wat men ook de wil van het goddelijke kan noemen, of de wet en de kracht van de natuur. De mensheid zal slechts een toekomst hebben indien zij de wil van de hemel respecteert, het verloop van de natuur volgt, de wet van het universum observeert, en alle wezens onder de hemel liefheeft.

Voetnoten

- [1] Lao Zi (ook bekend als Lao Tzu, Li Er of Li Dan), Chinees filosoof, leefde in de zesde eeuw v. Chr. Hij is erkend als de auteur van de *Dao De Jing* (ook *Tao-Te Ching*), het oorspronkelijke boek over het Taoïsme (ook Daoïsme).
- [2] Uit *Dao De Jing*, hoofdstuk 25.
- [3] Uit *Mencius*, boek 2.
- [4] Uit *De drie rijmen (San Zi Jing)*, een traditionele Chinese opvoedkundige basistekst.
- [5] Uit *Mencius*, boek 6.
- [6] Uit “Een bijdrage tot de kritiek op Hegel’s *Filosofie van het recht*”, Karl Marx.
- [7] Leon Trotsky (1879–1940), Russische communistische theoreticus, historicus en militair leider, grondlegger van het Russische Rode Leger. Hij werd op 22 augustus 1940 in Mexico-stad vermoord door agenten van Stalin.
- [8] Volgens Zhu Xi of Chu Hsi (1130–1200), ook bekend als Zhu-zi of Chu-tzu, een neo-Confucianistische geleerde van de Song Dynastie, bekommert het ‘kleine leren’ zich om het gepaste gedrag, terwijl het ‘grote leren’ de onderliggende principes van dit gedrag toelicht. Bron: *Geclassificeerde gesprekken van Meester Zhu (Zhu Zi Yu Lei)*, volume 7 (lezing 1).
- [9] Lin Biao (1907–1971), een van de hooggeplaatste leiders van de CCP, diende onder Mao Zedong als lid het Politbureau van China, als vice-voorzitter (1958) en als minister van het Ministerie van Defensie (1959). Lin wordt algemeen gezien als de architect achter China’s Culturele Revolutie. Lin werd aangewezen als opvolger van Mao, maar hij viel uit de gratie van de Partij in 1970. Volgens bepaalde geruchten zou hij betrokken geweest zijn in de voorbereidingen van een coup. Omdat hij zijn val zag aankomen, probeerde hij naar de U.S.S.R. te vluchten toen dit vermeende plot ‘ontdekt’ werd. Gedurende zijn poging om van

gerechtelijke vervolging te ontsnappen, stortte zijn vliegtuig in Mongolië neer en vond hij de dood.

- [10] Uit Mao's "Talks at the Yan'an Forum on Literature and Art" (1942).
- [11] Schistosomiasis is een ziekte die door parasitaire wormen wordt veroorzaakt. Men raakt geïnfecteerd door contact met besmet water. Voorkomende symptomen zijn koorts, rillingen, hoest en spierpijnen. In ernstigere gevallen kan de ziekte leiden tot lever-, darm-, long- en blaasbeschadiging, en in zeldzame gevallen tot epileptische aanvallen, verlamming of ruggengraatontsteking.
- [12] Uit *Dao De Jing*, hoofdstuk 2.
- [13] Peng Dehuai (1898–1974), communistisch Chinees generaal en politiek leider. Peng was de opperbevelhebber in de Koreaanse Oorlog, vice-premier van de Raad van Staten, lid van het Politbureau en minister van Defensie van 1954–1959. Hij werd uit zijn officiële posten ontheven nadat hij het tijdens het Lushan plenum van de CCP in 1959 oneens was met de linkse aanpak van Mao.
- [14] 'Jin' is een Chinese gewichtseenheid. 1 jin = 0,5 kg. 'Mu' is een Chinese eenheid om een oppervlakte uit te drukken. 1 mu = 6,7 are.
- [15] Vertaald van: <http://www.law007.com/zq/zqls6.htm>.
- [16] Zowel de Jadekeizer als de Drakenkoning zijn Chinese mythologische figuren. De Jadekeizer, formeel bekend als het verheven Jadepersonage, en door kinderen en in de volksmond informeel 'grootvader van de hemel' genoemd, is de heerser van de hemel en één van de meest belangrijke goden van het Chinese Taoïstische godendom. De Drakenkoning is de goddelijke heerser van de vier zeeën. Er is één zee voor elke hoofdrichting en elke zee wordt geregeerd door een Drakenkoning. De Drakenkoningen leven in kristallen paleizen, bewaakt door garnaalsoldaten en krabgeneraals. Naast de heerschappij over de waterwereld beïnvloeden de Drakenkoningen ook de wolken en de regen. Er wordt gezegd dat de Drakenkoning van de Oosterse Zee het grootste territorium zou hebben.
- [17] Uit *The Complete I Ching*, vertaald door Alfred Huang, Rochester, VT: Inner Traditions (1998).
- [18] Uit *De Bijbel*, Matteus, 22:21.
- [19] 'Lompenproletariaat', ruwweg vertaald als achterbuurtarbeider. Deze term identificeert de klasse van verschoppelingen en gedegeneerde of ondergrondse elementen die een deel van de bevolking uitmaken van industriële centra. Het omvat bedelaars, prostituees, gangsters, afpersers, zwendelaars, tweederangs boeven, landlopers, langdurend werklozen of personen die niet tewerkgesteld kunnen worden, personen die door de industrie werden uitgestoten, en allerlei soorten klasseloze, gedegeneerde of gedegeneerde elementen. Deze term werd uitgevonden door Marx in *De klassenstrijd in Frankrijk*, 1848–1850.
- [20] Het 'Drie-Zelf Patriottische Comité' of de 'Drie-Zelf Patriottische Kerk' (DZPK) is een creatie van de CCP. De 'Drie-Zelf' verwijst naar 'zelfbestuur, zelfvoorziening en zelfpromotie'. Dit comité vereist van de Chinese christenen dat zij alle banden breken met christenen buiten de Chinese landsgrenzen. De DZPK controleert alle officiële kerken in China. Religies die niet toetraden tot de DZPK werden gedwongen te sluiten. Leiders en volgelingen van onafhankelijke (klooster)kerken worden vervolgd en vaak veroordeeld tot gevangenisstraffen.
- [21] John Pomfret, "Jiang has caution for U.S. – China's leader says Taiwan arms deal would spur buildup", *The Washington Post*, 24 maart 2001.

(Laatste revisie: 8 mei 2005)